

говареше дъщеря, кайто дърпаше на майка си роклята.

— Майко, мерина ли, че свѣта ще се свърши скоро? ти
таше попекаята дъщеря бащата си.

— Мерина е, мерина е, дъще, — моли се на Бога вярвай
да ти заведе, — отговаряше попе, като мадеше дъщеря
си Бусуря.

— Ожени ме, по скоро, майко, — ера видя по предв зем-
ний рел, че за небесния работайта е лбсна, — възража-
ваше дъщерята, и талеше тай градобно, щото попе се
общица да я ожени.

Ще му видний край.

— Или чувахме, че полицейца на „Балг. Глас“ каиб-
рила въ България дѣ-да и са нисиниери. Тие тие-
ме особно грелание да видимъ тий дикообразни зѣр-
тера, и молиме редакцията на поменарий тасъ да оу-
твори особна звѣрникица за тѣва да да ги покайва, ре-
зубица се, съ парм: — ние отъ свая стѣрана общица
ка ли пиевъ усидѣл на тѣва не лѣко предприитие

— Въ чимитъ на сунго отъ турмашията дри конзервирани
трезъ денверъ ибурина поррааръ: има опасностъ да не игози